

[Ebba Strange]

lig kan vi gå i gang med behandlingen af det, og det vil vi gøre, og jeg tror, vi får nok at gøre i retsudvalget, når vi skal i gang. Det viste også den forudgående debat.

På mange måder synes jeg lovforslaget bærer præg af, at man har savnet flere repræsentanter for de mennesker, der har problemerne helt inde på livet i deres dagligdag, specielt altså indvandrerne.

Det fremgår også af ministerens bemærkninger til forslagene, at han har valgt at tage flertalsindstillingen fra den betænkning, vi også har drøftet i de sidste par timer. Det kan man selvfølgelig ikke fortænke ministeren i. Det er hans valg. Men jeg synes i høj grad, at vi derved ikke opfylder det krav og det ønske, der har været rejst om at få en væsentlig bedre retsstilling for udlændinge her i landet. Vi får samlet retsreglerne i en lov, og det kan selvfølgelig i sig selv være en klargøring i forhold til bestemmelser i bekendtgørelsesform, der har været svære at finde rundt i, men det giver ikke i sig selv en bedre retsstilling. Hvis loven bygger på den retspraksis, vi har haft hidtil, vil det sige, at vi ændrer på formen, men vi ændrer ikke noget på indholdet. Det er SF ikke enig i, og derfor har SF mange kritiske bemærkninger til justitsministerens forslag. Jeg kan ikke nå at komme ind på dem alle sammen her, men det vil fremgå af udvalgsarbejdet, når vi skal til at stille spørgsmål og ændringsforslag.

Jeg vil godt sige, at det, der er vigtigt for os, er at få ændret indholdet, og da er vi på mange punkter mere enige med mindretallet i udvalget, end vi er med flertallet.

Jeg synes f.eks., at mindretallet giver meget mere præcise anvisninger på, hvornår et menneske kan få opholdstilladelse, og jeg må også vurdere den forudgående debat sådan, at der er grupper af mennesker, som skal have opholdstilladelse i dette land, selv om vi går ind for et indvandrerstop. Her synes jeg det er vigtigt at få en nogenlunde klar præcisering af, hvad det er for vilkår, vi vil have opfyldt, når vi giver den opholdstilladelse.

Så har spørgsmålet om domstolsafgørelse været drøftet en hel del, og jeg vil godt sige, at jeg synes – det sagde jeg vist også i mit tidligere indlæg – at sager af denne art skal kunne prøves for domstole. Ministeren var bange for, at det ville blive alt for mange og alt for omfattende. Jeg mener ikke, det gæl-

der de mennesker, der har været her som gæster, men de mennesker, der bor her fast. De skal kunne få deres sag prøvet for en domstol, uanset om det er en ny Martinezsag eller det er en af de sager, vi har kendt her i den senere tid.

Jeg har sagt så meget af det her i mine tidligere taler; det er derfor, jeg står og overvejer lidt i øjeblikket.

Jeg vil sige lidt om flygtningenævnet. Jeg synes, flygtningenævnet er en god idé, og en model som den, mindretallet foreslår til et flygtningenævn, kunne jeg forestille mig og vil jeg stille som forslag at man også indfører for indvandrere, altså et indvandrerævn efter nogenlunde den samme model som mindretallets forslag til flygtningenævn. Jeg synes, vi skal være varsomme med udelukkende at sætte administratorer og jurister i sådanne nogle nævn. Hvis vi vil have en udlændingelov, der skal være indledningen til en egentlig indvandrerpolitik, må vi tage indvandrerproblemerne meget alvorligt, og så må vi lytte til, hvad indvandrerne selv mener.

Der er nogle andre problemer i ministerens forslag, og jeg skal nævne et par stykker af dem. Jeg synes, det er forkert, at vi skal blive ved med at opretholde bestemmelser om, at udlændinge, bare fordi de er udlændige, skal være parate til at fremvise pas og legitimation når som helst og hvor som helst, og det ligger i ministerens lovforslag. Det synes jeg er forkert.

Jeg mener også, at mindretallet har haft en heldigere hånd med de paragraffer, der handler om udlændinge, der bliver administrativt frihedsberøvet. Der går ministerens forslag ud på, at man skal have sagen prøvet for en dommer efter 10 døgns forløb, mens mindretallet foreslår, at den skal prøves for en dommer efter 3 døgns forløb, og jeg mener, at i virkeligheden kunne det være godt, hvis grundlovsbestemmelsen kunne gælde også for udlændinge. Det kan dog være svært, men i hvert fald synes jeg, at vi skal holde fast på de 3 døgn, hvorefter vi så må kræve en domstolsafgørelse af, om frihedsberøvelsen skal opretholdes.

Jeg har også sagt i et af de tidligere indlæg, at jeg anser det for vigtigt, at vi får klargjort forholdet mellem afvisning ved grænsen og påbud om at rejse ud af landet inden for de første 3 måneder, man opholder sig her.